

5 recursos que t'ajudaran quan sentis que estàs al límit amb el teu fill o filla

Em falta el respecte... Em respon malament i cridant...

Què puc fer?

12 d'abril de 2023

La **criança** té llums i ombres, com la vida mateixa. Hi ha moments dolços, però també amargs i esgotadors. A mesura que les criatures van creixent, els límits esdevenen cada vegada un repte més gran, però continuen sent imprescindibles per donar unes guies als infants.

Si en la **primera infància** la importància està en saber **sostenir el plor o la frustració** davant d'una línia vermella, a mesura que es fan grans entren en joc altres recursos com el **llenguatge**, el **to** o els **gests** de les criatures davant dels quals podem sentir-nos impotents i reaccionar amb automatismes fruit dels patrons educatius rebuts.

Sens dubte, és clau seguir posant consciència per evitar caure en l'**autoritarisme** o **relaxar les línies vermelles**. Però això tampoc és fàcil perquè com a persones adultes carreguem moltes pressions, algunes alienes al nucli familiar, que ens dificulten posar presència sempre que cal.

T'has sentit mai al límit amb els teus fills? Aquests recursos et poden ser molt útils:

💧 **Sí, és normal que tu també t'enrabiïs.** Ens hem convençut que és el que hem de dir als nostres fills, però també ens hem de permetre sentir-ho nosaltres. Validar les nostres emocions també és important i acompanyar-les per evitar afegir culpa o enuig al moment.

💧 **Dona't temps.** No sempre cal actuar en el moment, sobretot quan ens sentim dominats per la ràbia o l'esgotament. A vegades, un silenci pot ser més positiu i efectiu que unes paraules dominades per la ràbia.

Si la tensió no et permet pensar ni rebaixar l'emoció, pren distància i busca un altre espai per relaxar-te. També pots demanar a la teva parella que et rellevi.

💧 **"Jo soc la persona adulta".** Aquest és un mantra importantíssim en la criança. Procura no deixar-te endur per l'enuig o el dolor. Recorda que la millor manera d'educar un infant en la gestió de les emocions és ser el seu model. Evidentment, hem de poder expressar que estem enfadats/des, això també és un aprenentatge per ells/es, però sense generar malestar o lesionar amb les nostres paraules.

💧 **Res és personal.** "T'odio", "ja no t'estimo!". A mesura que es fan grans,

els infants troben altres recursos com el llenguatge per expressar el seu malestar. En ocasions, poden arribar a generar dolor a la persona adulta. Recorda't que no és personal, i que simplement la criatura que tens davant no té prou maduresa per controlar els impulsos i les paraules. Explica-li que no t'agrada que et parli així i proposa-li algun recurs alternatiu. "El proper cop que estiguis molt enfadat, pots dir-m'ho així...".

I recorda't també que darrere un "t'odio" o "no t'estimo" sempre hi ha un "et necessito més del que et pots imaginar". Si et sents prou calmat/da per fer-ho, ofereix-li una abraçada perquè us permetrà tornar a connectar.

 No et quedis a la superfície. Un cop rebaixada l'emoció, és important no quedar-te amb el senyals superficials i anar a l'arrel de la possible causa.

Troba un moment per conversar i saber com està (a l'escola, a casa, amb la família...). I informa't sobre l'etapa madurativa per la qual està passant, alguns girs s'expliquen per canvis maduratius del propi infant. Coneixes l'anomenada etapa egocèntrica o la "crisi" dels 7 anys? Són fases per les quals les criatures passen que des del coneixement podem connectar i empatitzar molt millor per així poder-les també acompanyar...

[Criar.cat] Irene Ramentol